

Mí hrdinové pražské progresivní folkové scény 90. let se mi vracejí do zorného (či spíše poslechového) úhlu albem čtrnácti skladeb, „které spojuje ženský a jaksi naturální pohled na svět“, jak tvrdí kapela v nepodepsaném sleevenotu. Inu – bodejť by je nespojoval, když „většina básní (tedy textů – přesně osm, pozn. autor) pochází ze starší sbírky naší dvorní textařky **Beaty Struhařové**

(a pod dalšími jsou podepsané

Jana Adámková

a

Michaela Taková

). A výlučnou interpretkou písní je

Romana Žabková

. Nevím, jestli bylo dřív vejce nebo slepice, ale smyslové, pocitové, vztahové, propracované a přece jaksi syrové verše a „bosorkovský“ (ne nadarmo jsou

titulní Čarodějky jasnou erbovní skladbou alba) zpěv, s obrovskou dynamikou od vyšeptávání ke křiku, velkým rozsahem a nesmírně pestrá paleta tónových odstínů k sobě padnou neuvěřitelně přesně. Zpěv Romany Žabkové je tak prvním pilířem, o který se tvorba Čavy opírá. Rozhodně nikde nešetří prožitkem, spíš to občas přežene (v jediné lidové *Na zahrádce* je těch různých přísad a napumpovaného feelingu opravdu příliš, v

Matce Eire

jde místo přehlubokých tónů spíš už jen teplý vzduch), ale horší než jedna mínus to nakonec není: poslouchat její živočišný i technicky propracovaný hlas je velká radost.

Samozřejmě – i ten nej kvalitnější hlas se projevuje prostřednictvím zpívaných melodií. Až na dvě výjimky je všechny složil buď kapelník **Ján Žabka**, nebo (častěji) Romana a Ján Žabkovi společně. Čava sama sebe zařazuje na pomezí folku, jazzu a world music a já s jejím tvrzením naprosto souhlasím. Základem je folk nebo prostě písnička: nikdy sice nepůsobí jako materiál, který si kdokoli může vypůjčit a sborově si ho zazpívat, ale ani jako pouhé rozmázlé zvukové plochy. Nenápadně bohaté a umné harmonie ujíždějí jasně (ale jen mírně) do jazzu, no a world music – to je jakási vůně za celou deskou. Pocit, že jsou to (skoro) všechno písně jakéhosi „naturálního“ národa, jehož je Romana příslušnicí a který mluví jen shodou okolností česky. A jsme u třetího pilíře – jakkoli zajímavou melodickou linku je třeba nějak konkrétně zahrát.

Žabková hraje pouze jedinkrát v instrumentálce *Babylon* (na zobcové flétny), na další instrumenty zbývají tři muzikanti. Žabkovy kytary (častěji akustické) hrají v podstatě „jen“ doprovod, ale doprovod nápaditý a hlavně naprosto přesně sloužící. Pro charakter hudby Čavy jsou důležité perkuse

David Jaroše a

konečně velkým zážitkem jsou dechové nástroje, kterými

Boris Kubíček

vyplňuje melodické party: soprán saxofon, tenor saxofon a zobcové flétny (nečekejte banální

Çava: velká osobitost ve čtyřech

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 02 Březen 2010 21:37

folkové flétničky, je to nářez). Hostů je sice řada, ale s výjimkou baskytary (vystřídali se u ní čtyři hráči) vlastně hrají jen znovu na výše uvedené kmenové nástroje.

Samozřejmě jsou tu i slabší místa: méně silné melodie (třeba *Ave*), nápad s rapem **Andrey Kalců** (*Pak ti to řeknu*)

), který není zrovna na opakovaný poslech. Nesmírně chvályhodná je zase skutečnost, jak s třemi-čtyřmi nástroji a jedním hlasem dokázala Çava vytvořit nezaměnitelný a zajímavý sound. Dostal jsem od nich jako hudební vtípek nahrávku

Ovčáků čtveráků

. Že je to Çava, jsem poznal okamžitě, co to vlastně hrají, až za chvíli. Co by za to jiní dali.

Çava: Čarodějky

Čarodějky, Zblízka, Mé ruce, Pak ti to řeknu, Ave, Babylon, Červená, Vyplašené horko, Matka Eire, Tisíc světél, Manijeh, Letí si, Paříž, Na zahrádce

Vlastním nákladem, 2008, celkový čas 48:06.